

Esoterní práce jako příprava na vědomý vstup do duchovního světa

Rudolf Steiner

Norimberk, 10. listopadu 1913

Budeme mluvit o něčem, co může být cenné pro celý náš esoterní život. Tento esoterní život nám má dát něco, co jako běžní lidé dosud nemáme. Vůči duchovním světům se chováme jako děti. Rozumný vychovatel, učitel nenechá děti dělat jen to, co by samy chtěly. To znamená, že rodiče a učitelé nebudou děti vychovávat tak, že by jim ve všem ponechaly volnost podle jejich vůle. Člověk musí brát u dítěte v úvahu nikoli to, co je, nýbrž to, co se v něm utváří, a tomu vše ve výchově přizpůsobit. Také například ve hře; dítěti dá slepou zbraň, protože s jinou zbraní by napáchalo škody.

Tak je tomu i s lidmi, když hledají nadmyslové světy. Kdyby se jim do rukou předčasně dostaly prostředky k tomu, aby do nich vnikli, použili by je jen ke škodě, napáchali by jen neštěstí, dokud nejsou skutečně zralí, aby do nich vstoupili.

S dětmi je třeba zacházet jako s někým, kdo se utváří, kdo se vyvíjí. To se projevuje i v jejich hře. Chlapec si hraje na válku, dívka s panenkami na maminku s děckem.

Také k esoterikovi musí duchovní učitelé a vůdci přistupovat jako k tomu, kdo se utváří a vyvíjí; musí se mu dostávat toho, co bude potřebovat později. Náš pozemský vývoj postupuje. Až vstoupíme do nových inkarnací, ukáže se, jak důležité a nezbytné bylo zabývat se v tomto životě theosofií. Lidé se budou chtít upamatovat - teď to ještě nedělají - na své duchovní prožitky. Kdo žádnou theosofii nepřijal, ten nic nenajde, marně si bude lámat hlavu, bude prahnout a toužit po něčem, co však ve svých vzpomínkách nebude s to nalézt. Proto je důležité, nesmírně důležité oddávat se esoternímu životu, i když člověk v tomto životě do duchovních světů ještě vědomě nevstoupí. Na duchovní práci máme pohlížet jako na nezbytnou přípravu. Všechno ostatní máme ze svých myšlenek a citů vypudit. Při meditování, při koncentraci vůbec velmi záleží na základním naladění duše.

Představme si kuřátko, jak rozpukne skořápku vejce a vyklube se. V čem spočívá rozdíl mezi tím, co bylo dříve, a tím, co je teď? I dříve bylo zcela uzavřené ve skořápce, ta byla jeho světem. Všechno, co kuřátko prožívalo, prožívalo jako obrazy uvnitř skořápky. Kde je teď, když prolomilo skořápku? Stojí na druhé straně skořápky. Jeho prožívání a vnímání se rozšiřuje, kam až stačí jeho smysly, dokola kolem něj, tedy v mnohem větším prostoru než dříve. A život ve skořápce se naproti tomu jeví jako pranepatrný.

Člověk, který stojí v běžném smyslovém životě, je v naprosto stejném postavení jako kuřátko ve skořápce. Vše se promítá kolem něho jako obraz a jeví se mu jen proto tak veliké, protože uzavřen uvnitř nemá žádné jiné měřítko.

Když zvedneme zrak k modré obloze, spatříme hvězdy. Astronomové vypočítávají jejich dráhy a to, co nazývají jejich zákony. Vpravdě však nevidí nic jiného než skořápku vejce. Ve svém astrálním těle si všichni neseme kolem sebe takovou skořápku - aurickou skořápku, schránu. Rozdíl je jen v tom, že u kuřátka je zhutněná až do hmoty, u nás ne. Proto ji nepozorujeme. Materialistická věda spatřuje například ve Slunci jen dutou kouli nebo si ho představuje plné látek podobných látkám naší Země, pouze v jiném stavu. Vpravdě však je Slunce středem našeho Já. Nebo když pozorujeme večernici nebo jitřenku, pak jako theosofové víme, že tam venku působí síly, které odpovídají našemu éternému tělu.

GA 266/III